

میقات

حج در آینه ادب فارسی

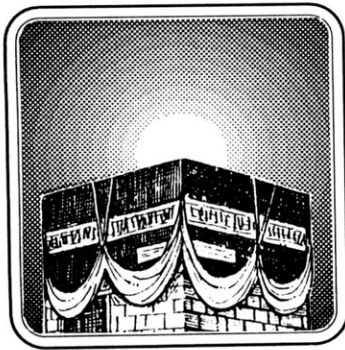
پَرِ درگاهِ رحمت

حسنِ محتشم

چون فقیران به تمنای نوا آمده‌ایم
به گدایی به سرِ خوانِ خدا آمده‌ایم
به وصال تو، به سر نی، که به پا آمده‌ایم
جمع در ما و به امید غنا آمده‌ایم
خالی از خیر و پر از رزق و ریا آمده‌ایم
خون جگر، شکوه‌کنان، سوی خدا آمده‌ایم
از اُحد، وز سرِ قبر شهدا آمده‌ایم
گر نه با حبّ علی، پس به کجا آمده‌ایم؟

بندگانیم و به درگاهِ خدا آمده‌ایم
ما که برگرد یکی خانه طوافی داریم
ما نه مشتاق به سنگیم و نه وابسته به گل
آرزومندی و درویشی و بی‌سامانی
کوله‌بار گنه از کوه صفا سنگین‌تر
از سرخاک غریبِ حسن «ع» و قبر نبی «ص»
تا بگوییم گلستان خزان است بقیع
«محتشم» دست تو و دامن زهرای بتول

کعبه

مغناطیس دلها

جواد محدثی

اگر مغناطیسی باشد که دلها را «جذب» کند،
اگر مرکزیتی باشد که جهتگیریها و حرکتها را «محور» باشد،
اگر نشانه‌ای باشد که برای وحدتها و آشناییها، رمز و «کلید» باشد،
... همین «کعبه» است.

میلیونها دل شوریده، هر پگاه و شامگاه، به این کانون عشق و عرفان متوجه است.
در زندگی و مرگ، هنگام خواب و بیداری، در نیایش و نماز، همه جا و همیشه، «قبله»
مرکزیت این نگاه است.

اگر جانهای ما «گاه» باشد، کعبه «کهربا»ست!
اگر دلهای ما رمیده باشد، قبله، عامل «انس» است.
حرم ایمان است و صحن عبودیت و آستانه بندگی و سقف یقین و پنجره‌ای رو به
بهشت و روزنه‌ای گشوده به سوی خدا و سکویی برای پرواز تا ابدیت.
اینهاست راز و رمز قداست و جاذبه «کعبه».
اینهاست، سرّ جذبۀ «قبله».

مکه، کنعانِ اهل ایمان است و کعبه، یوسفِ این دیار!
 حجاز، وطن معنوی و اعتقادی هر مسلمان است و مکه و حرا کعبه و صفا، «زادگاه» و
 «خاستگاه» باورهای مقدس ماست.
 کعبه، بوسه گاه هزاران مجنون است که در پی لیلای دیدار، رنج بادیه بر دوش کشیده و
 بار هجران را تحمل کرده‌اند تا به این «مطاف» و «مسعی» برسند.
 «کعبه»، راهی است که گامهای پوینده صفاجویان را به مقصد معرفت و به وطن عشق
 می‌رساند.

کعبه، عرش زمین است و فرش آسمان!
 کعبه، نگین حلقه چشم بصیرت و دیده دل است.
 کعبه، مهر صداقتِ آیین و سند اعتبار این مکتب است.
 و... «حجرالأسود»، بر رکن این کعبه، نشان بیعت خدا با انسان است.
 و بوسیدن و استلام و اشاره ما، تجدید بیعت با خدای فطرت‌آفرین و فطرتِ خدا باور!
 کعبه، دل و جان ماست.
 ایمان و باور ماست.
 کعبه، همه چیز ماست.
 رمز قیام و قوام ماست.
 تا هست، آیینمان پابرجاست.
 و... تا هستیم،
 زیارت کعبه، فرض الهی بر دوش ماست.

